

DENISE HUNTER

*Niet
zonder jou*

RIVERBEND GAP - II

Eerder verschenen van Denise Hunter:

Boekhandel Zeezicht

Serie *Riverbend Gap*

Jij hoort bij mij

Niet zonder jou

Riverbend Gap – II

DENISE HUNTER

Vertaald door Daniëlle Heerens

Uitgeverij De Parel – Doornenburg

1

*W*es Garrett knipperde met zijn ogen tegen het felle ochtendzonlicht, terwijl er twee gedachten door hem heen gingen: hij lag alleen in een schuilhut en hij was drijfnat. Vervolgens vielen hem een paar andere dingen op: zijn hoofd bonste, zijn spieren deden zeer en ondanks de juliwarmte rilde hij.

Met een kreun draaide hij zich om en duwde de slaapzak van zich af. Toen haalde hij diep adem. Eigenlijk zou hij weer moeten gaan slapen. Waarom gebeurde dit op dit moment, nu hij nog slechts een paar weken van zijn twee maanden durende wandeling voor de boeg had?

Hij dacht aan Lillian, die in Albany, New York, op hem wachtte. Dacht aan zijn beste vriend, Landon, en hun plan om de Appalachian Trail af te maken na hun terugkeer naar de Verenigde Staten. Dacht aan Landons laatste ogenblikken voordat hij stierf in de Columbiaanse modder – in Wes' plaats.

Dus kon hij hier in zijn schuilhut blijven liggen en toegeven aan de vergetelheid van de slaap? Nee. Voor zijn vriend zou hij doorgaan. Hij had ergere dingen overleefd dan dit.

Vastberaden ging hij rechtop zitten; de vloerplanken van de schuilhut kraakten onder hem. Zijn hoofd tolde door de beweging en terwijl hij probeerde het zweet dat in zijn ogen prikte weg te knippen,

herinnerde hij zich de hoestende man naast wie hij een paar nachten eerder had geslapen. *Je wordt bedankt, maat.*

Buiten glinsterde het zonlicht door de takken van de bomen rond de open plek. Het moest al minstens tien uur zijn. En dat terwijl hij tijdens de wandeling nog niet één keer later dan zes uur was opgestaan. De drie wandelaars met wie hij de schuilhut had gedeeld, waren weg en waarschijnlijk al lang op pad. Het enige wat nog wees op hun eerdere aanwezigheid was een dunne sliert rook die vanaf de vuurkuil omhoogkringelde.

Hij was alleen.

Zijn keel voelde droog en deed zeer toen hij probeerde te slikken en hij reikte naar zijn flesje water. Hij moest in beweging komen. Als hij eenmaal wat eten en koffie achter de kiezen had, zou hij zich beter voelen. Vervolgens zou hij in elk geval het volgende stadje proberen te bereiken en dan bepalen of hij verderging of niet. Gedachten aan een douche, een echt matras en een gekookte maaltijd deden hem opstaan.

Twintig minuten later was al zijn optimisme echter verdwenen en drong er een grimmig besef tot hem door: aankleden en eten had hem al zijn energie gekost en hij was nog ruim twintig kilometer bij Riverbend Gap vandaan.

Avery Robinson had haar hele volwassen leven opgezien tegen haar dertigste verjaardag – en nu was het zover. Ze kromp ineen toen haar familie zich om de picknicktafel verzamelde en luidkeels *Happy Birthday* voor haar zong. Geweldige mensen, maar zingen konden ze niet.

Avery's stiefmoeder, Lisa, zette de taart – nee maar, van brownies! – voor Avery neer. Dertig kaarsjes flakkerden in het briesje en verlichtten de avond.

Haar oudste stiefbroer, Gavin, sloeg een valse toon aan, wat haar deed grinniken. Haar andere stiefbroer, Cooper, schonk hem een verontwaardigde blik. Alleen dankzij Cooper was het lied nog enigszins herkenbaar. Zijn verloofde, Katie, die sinds de universiteit ook Avery's beste vriendin was, leunde naar voren en keek naar hem, waarbij haar lange, honingkleurige haar over haar schouder gleed. En toen was het lied – gelukkig! – afgelopen.

'Tjonge,' zei Avery. 'Bedankt, hoor.'

Haar vader keek haar aan. 'Doe een wens, liefje.'

'Waarschijnlijk verspilt ze die aan een dokter voor de kliniek,' zei Cooper.

'Wens een man,' flapte Katie eruit. 'Maar wees specifiek. Gevoel voor humor. Knap gezicht. Goedbetaalde baan...'

'Bereid om opgescheept te worden met een workaholic,' voegde Cooper eraan toe.

'Die stapels boeken op haar nachtkastje heeft.'

Lisa schonk haar zoons een gespeelde boze blik. 'Goed, jongens, aardig zijn. Het is haar verjaardag.'

'Ik wil alleen maar een man als hij een medische opleiding heeft en bereid is in een klein bergstadje te wonen. En als hij een koetshuisachtige woonruimte als gedeeltelijk salaris accepteert,' voegde Avery er laconiek aan toe.

'Heb je jouw koetshuis weleens gezien?' Cooper trok een wenkbrauw op.

'Heb je dit stadje weleens gezien?' voegde Gavin eraan toe.

'Hé...' protesteerden de anderen in koor.

'Iedereen, dokter of niet, zou hier graag wonen,' zei Lisa.

Gavin streek een lok van zijn zwarte haar van zijn voorhoofd. 'Daarom heeft ze natuurlijk zo veel reacties gehad op haar advertenties.'

'Hm, eens kijken...' Cooper kneep zijn bruine ogen samen. 'Zes-cijferig salaris en mooi penthouse of een schoenendoos met gebrek-kig leidingwerk.'

‘Het leidingwerk is allemaal perfect in orde, vriendelijk bedankt.’

‘Liefje,’ zei haar vader, ‘als een extra dokter bij de kliniek ervoor zal zorgen dat je minder uren hoeft te maken, ga je gang en wens er eentje.’

‘Absoluut.’ Lisa wreef over Avery’s schouder. ‘Je put jezelf uit en dat is echt niet nodig.’

Uitdrukkelijker dan dit zou niemand haar op haar nieuwe leeftijd wijzen. Avery staarde naar de brownietaart met alle kaarsjes en dacht nog even na over haar wens, terwijl haar familieleden doorgingen over haar werklust. Ze geloofde niet echt in wensen, maar zoals Gavin haar vriendelijk onder het oog had gebracht, haar advertenties – en talloze gebeden – leken niets op te leveren.

Ze was van plan geweest om pas volgend jaar een tweede dokter in haar kliniek aan te nemen, tot ze tijd en geld had om het koetshuis op te knappen. Maar de lange uren begonnen hun tol te eisen. En dan was er nog die noodlottige avond in april, een tijdje terug.

Haar blik ging naar haar vader, die schuin tegenover haar zat en opging in het gesprek. Deze avond had hij een gezonde kleur op zijn wangen en hij leek opgewekt. Ze hadden hem echter bijna verloren. En het was háár schuld. Die verlamrende paniek die ze als kind zo vaak had ervaren, was teruggekomen en had haar een leeg, pijnlijk gevoel bezorgd. Alleen was ze deze keer volwassen geweest, een dokter nota bene! Ze had er voor hem moeten zijn.

‘Goed, de kaarsjes smelten.’ Lisa’s stem haalde Avery uit de nare herinnering. ‘Doe een wens, liefje.’

Avery plakte een glimlach op haar gezicht en keek naar de kaarsjes. Het was haar verjaardagswens en toegegeven, ze had écht een andere dokter nodig. Haar familie had namelijk wat één ding betrof gelijk: ze kon niet doorgaan op het huidige tempo.

Ze haalde diep adem en blies alle dertig kaarsjes in één keer uit.

Grind spatte onder de banden van de Jeep vandaan toen Avery achteruit van haar ouders’ lange oprit reed. De glimlach die ze de hele

avond geforceerd had, was verdwenen zodra ze het huis uit geglipt was. Naarmate de avond vorderde, was haar vader moe geworden. Hij had zijn best gedaan om het te verbergen, maar Avery kon hij niet voor de gek houden.

De twee stents hadden het gewenste resultaat opgeleverd en zijn cardioloog geloofde dat het hartprobleem was opgelost – ze had verschillende malen bij de man aangedrongen op meer details. Maar een hart en slagaders konden gecompliceerd zijn.

Ze haalde adem en blies uit, telde tot tien. Het kwam wel goed met hem. Ze zou hem, noch de rest van de gemeenschap, nooit weer kwetsbaar achterlaten door het stadje te verlaten. Niet tot ze een andere dokter aangenomen had. Misschien zou ze een van de subsidies weten binnen te slepen die ze had aangevraagd, zodat ze de nieuwe dokter een toereikend salaris kon bieden.

Minuten later reed ze door het stadje, dat er verlaten uitzag aangezien alle winkels om acht uur 's avonds dichtgingen. Ze passeerde de kerk en ging verder richting de camping die Gavin beheerde, tot ze uiteindelijk aankwam bij het bosrijke gedeelte van het stadje, dat bekendstond als Mulberry Hollow.

De weg boog en draaide langs de rivier en de volle maan wierp een spookachtige gloed over de boomtoppen. Aan de andere kant van het water rezen de Appalachen op; ze staken af tegen de avondlucht.

Sommigen waren zodra ze konden uit het stadje vertrokken. De meesten van haar klasgenoten ook, al had ze geen idee waarom. Voor Avery was Riverbend, dat tussen de beschermende bergen genesteld lag, een veilige haven te midden van de rest van de wereld. Nog voordat ze wist dat ze dokter wilde worden, had ze geweten dat ze hier oud wilde worden. De mensen hier waren vriendelijk en altijd bereid een helpende hand toe te steken. En de Robinsons waren hier diepgeworteld – al vijf generaties lang woonden ze op deze plek. Ze stamden af van boeren en ondernemers, allemaal toegewijd aan het kleine bergplaatsje. Ze was er trots op haar familie-erfenis een vervolg te geven.

Ze reed langs de oude, in *Craftsman*-stijl opgetrokken huisjes, die dicht aan de weg stonden en in de afgelopen jaren waren veranderd in kleine ondernemingen; met name gericht op de wandelaars en natuurliefhebbers. Een viswinkel, een sportzaak, een raftingbedrijf.

Haar kliniek bevond zich in het laatste huis van dit rijtje. Het bord aan de straat dat aan beide kanten verlicht was, zwaaide heen en weer door het windje. Riverbend Medical Clinic stond erop. De openingsuren en telefoonnummers werden erop vermeld, inclusief een noodnummer. Dat soort telefoontjes was een van de redenen waarom ze wanhopig graag een tweede dokter in de kliniek wilde. Tuurlijk, ze had hulp. Katie werkte als verpleegkundige bij haar en Sharise was de verpleegkundig specialist. Maar Sharise was een alleenstaande moeder van twee, dus als er buiten de openingsuren iets gebeurde, kwam het op Avery aan.

Ze minderde vaart en draaide de parkeerplaats op, die zich bevond op de plek waar vroeger de voortuin van het huis was geweest. In haar appartement boven de kliniek was het net zo donker als op de veranda. Als ze het licht aan liet, was de kans groot dat er 's nachts iemand onaangekondigd met een nijngel of iets dergelijks op de stoep stond, in de overtuiging dat het een kliniek met vierentwintiguurszorg was, ondanks de aangegeven openingstijden die iets anders zeiden.

Het licht van de koplampen gleed langs de kliniek. Het was een van de grotere huizen in de straat, maar de berg erachter deed het bakstenen pand er klein uitzien. Ze zette de motor van de Jeep uit en greep de cadeaus en de overgebleven brownies, die Lisa had ingepakt in het cadeautasje waarop stond: *Gefeliciteerd! Je bent over je hoogtepunt heen!* (Dank je wel, Cooper.) Avery had er zin in om zich te trakteren op nog een brownie – het was per slot van rekening haar verjaardag. Ze zou ervan genieten, terwijl ze verderging met haar Jane Austen-leesmarathon. Momenteel was ze halverwege *Emma*.

Toen ze uit de auto stapte, ging haar blik naar haar in duisternis gehulde appartement, waar haar kat, Boots, vast en zeker opgekruld

op de vensterbank in haar woonkamer lag te wachten op haar terugkeer. De avond rook naar kampvuur en gardenia's. Avery keek naar de bloemen die Lisa en Katie afgelopen voorjaar hadden geplant, maar het was te donker om van hun schoonheid te kunnen genieten.

Aan de achterzijde van de kliniek hadden ze een privé-ingang gemaakt, maar in plaats van die te nemen, liep ze naar de voordeur, de kortste route. Ze stapte de verandatrapp op en haalde net haar sleutel uit haar tas toen haar voet in aanraking kwam met iets stevigs.

Het volgende moment uitte een schimmige bult een lage, mannelijke kreun.

Uitgeverij De Parel

Uitgeverij de Parel is de uitgeverij van de parels onder de boeken en inmiddels niet meer weg te denken uit het boekenlandschap. Ze stelt alles in het werk om de mooiste uitgaven voor jong en oud te maken en op de markt te brengen, zodat jij ze kunt lezen.

De boeken – van fictie tot non-fictie – kenmerken zich door de mooie en verzorgde lay-out, en bevatten altijd een inspirerende, gelovige boodschap. Kortom: echte ‘parels’ – boeken met waarde.

Wil je op de hoogte blijven van het laatste boekennieuws en de leukste aanbiedingen? Volg ons dan online!

www.uitgeverijdeparel.nl

Hier vind je alles wat je wilt weten over onze boeken, gratis leesfragmenten, fijne tips voor verschillende gelegenheden, onze e-books, informatie over onze auteurs en nog veel meer!

www.uitgeverijdeparel.nl/nieuwsbrief

Onze nieuwsbrief verschijnt elke maand en staat altijd vol met het laatste nieuws over de nieuwste boeken, de beste aanbiedingen en je ontvangt zo nu en dan leuke en exclusieve downloads en exclusieve kortingscodes. Meld je aan en mis nooit meer iets!

www.facebook.com/uitgeverijdeparel

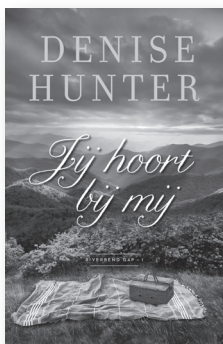
Ook hier delen we de leukste boekennieuwtjes met je en brengen we je op de hoogte van al onze acties. Maar daarnaast organiseren we hier regelmatig leuke winacties, delen we reviews en nog veel meer. Wil je dat niet mislopen? Volg ons!

www.instagram.com/uitgeverijdeparel

Net als op Facebook delen we hier de leukste boekennieuwtjes met je, inspireren we je en geven we zo nu en dan iets leuks weg. Volg je ons?

LEES OOK HET VERHAAL VAN COOPER EN KATIE

Ze gaat naar Riverbend Gap, op zoek naar de familie waarnaar ze altijd heeft verlangd – en vindt het soort liefde waarvan ze nooit heeft durven dromen

Katelyn Loveland is onderweg naar Riverbend Gap als haar auto van de weg raakt. Omdat ze met geen mogelijkheid hulp kan inschakelen, vreest ze dat haar einde nabij is. Dat wil zeggen: tot Cooper Robinson als vanuit het niets verschijnt. Hij schiet haar te hulp en ondanks de levensbedreigende omstandigheden valt Katie als een blok voor hem.

En zij is niet de enige die verliefd wordt; Cooper vergaat het net zo. Maar al snel na de redding doet hij een onthutsende ontdekking: de vrouw tot wie hij zich aangetrokken voelt, is niemand minder dan de nieuwe vriendin van zijn broer – en dus verboden terrein.

Dat beseft Katie ook wanneer zij erachter komt. Maar ondanks die wetenschap lijken Katie en Cooper elkaar niet te kunnen vermijden, noch kunnen ze de chemie tussen hen negeren. Dan dwingt een onvoorziene gebeurtenis Katie tot een keuze die haar iedereen die haar dierbaar is kan afnemen: aan wie van de twee broers geeft ze haar hart?

Jij hoort bij mij | Denise Hunter |
ISBN 9789493208681 | 352 pagina's

LEES OOK VAN DENISE HUNTER

Haar droom staat op het punt om uit te komen, maar dan gooit een orkaan roet in het eten... en staat haar vroegere jeugdliefde opeens op de stoep

Na jarenlang haar eigen verlangens in de ijskast te hebben gezet, kan Sophie Lawson eindelijk haar grote droom – een eigen boekhandel – gaan waarmaken. Maar dan dient er zich een orkaan aan in Piper's Cove, die maakt dat ze haar klusplannen moet uitstellen. En die haar jeugdliefde Aiden Maddox op haar stoep doet belanden. Want als zijn vlucht vanwege de orkaan wordt geschrapt en alle hotels volgeboekt blijken, kan hij niet anders dan Sophie vragen of hij tijdelijk bij haar kan blijven.

Sophie stemt met tegenzin toe; ze is nog niet vergeten dat hij haar jaren geleden in de steek gelaten heeft. Maar wanneer Sophie door een ongelukje haar enkel verstuikt, is ze diep vanbinnen blij dat Aiden er is. Vooral als hij aanbiedt om haar te helpen met de boekhandel, die al over acht dagen open moet. Zal het hun lukken om de deuren van de winkel op tijd te openen... en elkaar een tweede kans te geven?

Boekhandel Zeezicht | Denise Hunter |
ISBN 9789493208278 | 323 pagina's

Ze heeft zo haar redenen om de rest van haar leven single te blijven, maar dan brengt een knappe aannemer haar besluit aan het wankelen

Nadat Avery Robinson er als meisje getuige van was dat haar moeder de strijd met een vreselijke ziekte verloor, wist ze één ding zeker: ze zou dokter worden. En dat is gelukt; ze heeft zelfs haar eigen kliniek. Voor de buitenwereld lijkt het er daardoor op dat ze het gemaakt heeft, maar wat niemand weet, is dat er een kans is dat ze dezelfde ziekte heeft. Om die reden heeft ze haar hart afgesloten voor de liefde en stort ze zich op haar werk.

Als eerbetoon aan de man die zijn leven gaf om het zijne te redden, loopt Wes Garrett de Appalachian Trail, maar ergens halverwege wordt hij ziek. Met het uiterste van zijn krachten weet hij de kliniek van Avery te bereiken, die hem zonder aarzelen opneemt en verzorgt, net zo lang tot hij beter is. Alleen heeft hij geen ziektekostenverzekering, met als gevolg dat Wes, eenmaal beter, een flinke rekening heeft te vereffenen.

Avery weet het goed gemaakt: hij kan in ruil voor de schuld het vervallen koetshuis opknappen. Wes stemt toe en vanaf het moment dat hij met de klus begint, is de aantrekkingskracht tussen beiden onmiskenbaar. Maar de obstakels die een eventuele liefde in de weg staan ook. Waar kan dit toe leiden?

Niet zonder jou is het tweede deel van de feelgoodserie Riverbend Gap over Gavin, Cooper en Avery Robinson, die zich afspeelt in en om het gelijknamige stadje in North Carolina, langs de Appalachian Trail. Eerder verscheen Jij hoort bij mij.

DENISE HUNTER schrijft het liefst hartverwarmende romantische verhalen die zich afspelen in een klein plaatsje. Ze heeft al veel titels op haar naam staan, waaronder *Boekhandel Zeezicht*.

 ISBN 978-94-93208-94-0

de Parel 9 789493 208940